

Četvrtak, 03.04.2020.g.

Pročitao sam danas neki članak o crnoj rupi, negdje u nekoj drugoj

galaksiji, srednje veličine. A pisac članka je napisao jednu

informaciju: "Crne rupe dijelovi su svemira iz kojih ništa, čak ni svjetlost

ne može pobjeći i sadrže ogromne količine gusto zbijene tvari u malom

području što im daje neopisivu gravitacijsku snagu."

...iz kojih ništa, čak ni svjetlost ne može pobjeći...

Čitajući tu rečenicu, u meni se nešto počelo buniti. Ni svjetlost ne može

pobjeći!?

Znači, tama je tako jaka, tamna da ni svjetlost ne može pobjeći...

Pa kako svjetlost ne može pobjeći kada je tama nedostatak svjetlosti?!

Odmah sam pomislio na našeg Gospodina Boga. Pa kakva je to tama koju

Gospodin Bog ne može rasvijetliti!?

Nema te tame...nikakva crna rupa ...

Znam da ovako znanstvenici i astrolozi žele objasniti stvaranje svijeta na način da sve dokažu.

Ali osjećam da oni u svemu tome imaju jedan veliki nedostatak. Sve navedeno rade a ne poznaju ŽIVOG GOSPODINA BOGA.

KOJI JE ŽIV TU I SADA!

I opet mi je sve to izgledalo, što su ti znanstvenici otkrili, kao neka dječja

igra kada se djeca igraju odraslih i oponašaju što odrasli rade. Igraju se

sve i vašta, otkrivaju svijet odraslih dok ih mama ne pozove da operu

ruke i dođu jesti...

I od svega što su se igrali nije bilo nikakve koristi ... možda samo malo

njima jer su se lijepo igrali ...

Spoznaja Gospodina Boga, ŽIVOGA, SADA, TU, MEĐU NAMA, meni je

totalno izmijenila sva moja poimanja i spoznaje. Prije sam i ja volio sve to

proučavati, tražiti odgovore, čitati o drevnim civilizacijama i njihovim

tajnama, tražio razne podatke o svjedočanstvima susreta sa bićima iz

svemira, o proročanstvima događaja koji će se dogoditi...

Znao sam, nakon svega toga, osjećati veliku tjeskobu u sebi. Neka tama

mi je ušla u srce i dušu...

Baš kao da je u meni bila nekakva crna rupa i gutala sve što joj se

približilo. A ta crna rupa bio je moj grješni život koji je ranjavao mene i

druge oko mene.

I onda, SVJETLO. Tama me obuzela a ja sam htio van iz nje. Moj DA

otvorio je vrata Gospodinu Isusu i Njegovo svjetlo je osvijetlilo tamu

mojeg života, moje nutrine. Kako lijepo u Bibliji piše:

“Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet” (Iv 1,9).

“Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će

imati svjetlost života” (Iv 8,12).

“Svjetlo u tami sja i tama ga ne obuže” (Iv 1,5).

U Isusovoj smrti snagom Božje ljubavi odlučeno je pitanje svjetla i tame,

života i smrti – pobijedilo je svjetlo, uspostavljen život.

Apostol Pavao tumači kako nas u njemu Bog “izbavi iz vlasti tame i

prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje” (Kol 1,13).

“Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti. Kao po

danu pristojno hodimo, ne u pijankama i pijančevanjima, ne u

priležništvima i razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru, nego zaodjenite se

Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi za tijelo, ne pogodujte požudama”

(Rim 13, 12-14).

Zato nema te crne rupe, bilo u našim životima, bilo igdje drugdje oko nas,

nema te tame, koju ŽIVI BOG, GOSPODIN ISUS, ne može razbiti kao da

je nikad nije bilo.

Prevedeno, nema toga grijешnika ni tako grješnog života, kojeg Gospodin

Isus ne može promijeniti na dobro!

I u ovim trenucima kušnji, koje svatko od nas nosi u sebi na poseban

način, sjetimo se da je Gospodin Isus jedini i pravi smisao svega. I ovog

što se sada oko nas događa.

Samo, svatko od nas ima neki drugi zadatak u svemu tome, svoje

poslanje.

Kako je to lijepo za spoznati!

Imam poslanje koje mi je Gospodin Bog namijenio! Tu i sada!

Moje svjetlo, moja nada, moje sve!

GOSPODIN ISUS.

